एवमुक्त्वा वसून्सर्व्वान्स जगाम महानृषिः । ततो मामुपजग्मुस्ते समेता वसवस्तदा । २९६०
अयाचन्त च मां राजन्वरं तच्च मया कृतं । जातान् जातान्प्रक्षिपास्मान् स्वयं गङ्गे त्वमम्भसि ।
एवं तेषामहं सम्यक् शप्तानां राजसत्तम । मोक्षार्थं मानुषाल्लोकाद्यथावत्कृतवत्यहं ।
अयं शापाट्टषेस्तस्य एक एव नृपोत्तम । द्यौराजन्मानुषे लोके चिरं वत्स्यति भारत ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एतदाख्याय सा देवी तत्रैवान्तरधीयत । आदाय च कुमारं तं जगामाथ यथेप्सितं ।
स तु देवव्रतो नाम गाङ्गेय इति चाभवत् । द्युनामा शान्तनोः पुत्त्रः शान्तनोरधिको गुणैः । २९६५
शान्तनुश्चापि शोकार्त्तो जगाम स्वपुरं ततः । तस्याहं कीर्त्तयिष्यामि शान्तनोरधिकान् गुणान् ।
महाभाग्यञ्च नृपतेर्भारतस्य महात्मनः । यस्येतिहासो द्युतिमान्महाभारतमुच्यते ।
इत्यादिपर्व्वणि सम्भवपर्व्वण्यापवोपाख्याने नवनवतोऽध्यायः ॥ ९९ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ स राजा शान्तनुर्द्धीमान्देवराजर्षिसत्कृतः । धर्म्मात्मा सर्व्वलोकेषु सत्यवागिति विश्रुतः ।
दमो दानं क्षमा बुद्धिर्ह्रीर्धृतिस्तेज उत्तमं । नित्यान्यासन्महासत्त्वे शान्तनौ पुरुषर्षभे ।
एवं स गुणसम्पन्नो धर्म्मार्थकुशलो नृपः । आसीद्भरतवंशस्य गोप्ता सर्व्वजनस्य च । २९७०
कम्बुग्रीवः पृथुव्यंसो मत्तवारणविक्रमः । अन्वितः परिपूर्णार्थैः सर्वैर्नृपतिलक्षणैः ।
तस्य कीर्तिमतो वृत्तमवेक्ष्य सततं नराः । धर्म्म एव परः कामादर्थाच्चेति व्यवस्थिताः ।
एतान्यासन्महासत्त्वे शान्तनौ पुरुषर्षभे । न वास्य सदृशः कश्चिद्धर्म्मतः पार्थिवोऽभवत् ।
वर्त्तमानं हि धर्म्मेषु सर्व्वधर्म्मभृतांवरं । तं महीपा महीपालं राजराज्येऽभ्यषेचयन् ।
वीतशोकभयाबाधाः सुखस्वप्नविबोधना । प तिं भारतगोप्तारं समपद्यन्त भूमिपाः । २९७५
तेन कीर्त्तिमता शिष्टाः शक्रप्रतिमतेजसा । यज्ञदानक्रियाशीलाः समपद्यन्त भूमिपाः । शान्तनुप्रमुखैर्गुप्ते लोके नृपतिभिस्तदा ।
नियमात्सर्व्ववर्णानां धर्म्मोत्तरमवर्त्तत ।
ब्रह्म पर्य्यचरत् क्षत्त्रं विशः क्षत्त्रमनुव्रताः । ब्रह्मक्षत्त्रानुरक्ताश्च शूद्राः पर्य्यचरन् विशः ।
स हास्तिनपुरे रम्ये कुरूणां पुटभेदने । वसन्सागरपर्य्यन्तामन्वशासद्वसुन्धरां ।
सदेवराजसदृशो धर्म्मज्ञः सत्यवाग्ऋजुः । दानधर्म्मतपोयोगात्श्रिया परमया युतः ।
अरागद्वेषसंयुक्तः सोऽभवत्प्रियदर्शनः । तेजसा सूर्य्यकल्पोऽभूद्वायुवेगसमो जवे । अन्तकप्रतिमः कोपे क्षमया पृथिवीसमः । २९८०
वधः पशुवराहाणां तथैव मृगपक्षिणां । शान्तनौ पृथिवीपाले नावर्त्तत तथा नृप ।
ब्रह्मधर्म्मोत्तरे राज्ये शान्तनुर्विनयात्मवान् । समं शशास भूतानि कामरागविवर्ज्जितः ।
देवर्षिपितृयज्ञार्थमारभ्यन्त तदा क्रियाः । न चाधर्म्मेण केषाञ्चित्प्राणिनामभवद्वधः ।
असुखानामनाथानां तिर्य्यग्योनिषु वर्त्ततां । स एव राजा सर्व्वेषां भूतानामभवत्पिता ।
तस्मिन्कुरुपतिश्रेष्ठे राजराजेश्वरे सति । श्रिता वागभवत्सत्यं दानधर्म्माश्रितं मनः । २९८५
स समाः षोडशाष्टौ च चतस्रोऽष्टौ तथापराः । रतिमप्राप्नुवन्स्त्रीषु बभूव वनगोचरः ।
तथारूपस्तथाचारस्तथावृत्तस्तथाश्रुतः । गाङ्गेयस्तस्य पुत्त्रोऽभून्नाम्ना देवव्रतो वसुः ।